

Sygn. akt I ACz 443/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w następującym składzie

Przewodniczący – Sędzia SA Tomasz Ślęzak

Sędziowie SA Mieczysław Brzdąk

SA Joanna Naczyńska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 maja 2015r.

sprawy z powództwa L. L.

przeciwko W. D.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 21 stycznia 2014r., sygn. akt I C 424/13

postanawia :

1. oddalić zażalenie;
2. przyznać adwokatowi M. P. od Skarbu Państwa – Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach 3.421 (trzy tysiące czterysta dwadzieścia jeden) złotych, w tym 621 (sześćset dwadzieścia jeden) złotych podatku od towarów i usług, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Sygn. akt I ACz 443/15

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 21 stycznia 2014r. Przewodniczący Sądu Okręgowego w Częstochowie zwrócił pozew L. L. o zapłatę 100.000zł z tytułu odszkodowania wniesiony przeciwko W. D.. Rozstrzygnięcie to podjął w oparciu o art. 130 § 1 i 2 k.p.c. – stwierdzając, iż powód w wyznaczonym mu w tym celu terminie nie usunął braków formalnych pozwu, a mianowicie nie podpisał pozwu (który został złożony jedynie w kserokopii) i nie złożył odpisu pozwu.

Zarządzenie to zaskarżył powód, domagając się jego uchylecia i merytorycznego rozpoznania sprawy. Zarzucił, iż Przewodniczący, wydając zaskarżone zarządzenie naruszył art. 233§ 1 w zw. z art. 130 §2-4, art., 126§ 1 i art. 187§1 k.p.c. przez brak wszechstronnego rozważenia materiału sprawy, w tym treści pism złożonych przez powoda, także tych znajdujących się w posiadaniu Sądu, choć nie załączonych fizycznie do akt sprawy, tj. pism wysłanych przez powoda do Sądu oraz przez naruszenie zasad doświadczenia życiowego, nakazujących przyjmować, że w wypadku pism pisanych odręcznie ich odpisy sporządza się przez wykonanie kserokopii i że w przypadku pozwów pisanych odręcznie jest bardzo mało prawdopodobnym, aby ich autorzy i nadawcy składali jedynie ich kopie, bez dołączenia oryginału. Wyjaśnił, iż pozew został złożony do Sądu Rejonowego w C., który to Sąd przekazał sprawę według właściwości Sądowi Okręgowemu, przedkładając jedynie odpis (kserokopię) pozwu. Oświadczył, iż do Sądu Rejonowego wysłał pozew własnoręcznie podpisany i że nie można wykluczyć, iż pozew ten nadal spoczywa w sekretariacie Sądu

Rejonowego, oczekując na powiązanie go z konkretną sprawą, albo został zagubiony. Podkreślił, iż jego twierdzenie w tej materii jest wiarygodne i prowadzi do uznania, iż wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu było bezpodstawne. Dla uprawdopodobnienia tego twierdzenia dołączył dowody nadania do Sądu sześciu pism. Zarzucił, iż Przewodniczący nie zarządził podjęcia czynności porządkowych i wyjaśniających i nie zarządził poszukiwania w sekretariatach obydwu Sądów oryginału pozwu. Nadto podniósł, iż powód w piśmie z 22 listopada 2013r. potwierdził, iż jego wolą jest wniesienie powództwa o treści jak w złożonej do akt kserokopii, co przy uwzględnieniu nieporadności i niepełnosprawności powoda powinno być zakwalifikowane jako zatwierdzenie wcześniej dokonanej, a dotkniętej brakami formalnymi czynności wniesienia pozwu. Do zażalenia powód dołączył dwa osobiście podpisane egzemplarze pozwu. Ustanowiony dla powoda pełnomocnik z urzędu wniosł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Stosownie do art. 126 § 1 pkt.4 i § 2 k.p.c. pozew powinien zawierać podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika oraz wskazywać miejsce zamieszkania stron, będących osobami fizycznymi, a stosownie do 128 k.p.c. do pozwu należy dołączyć jego odpis i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom. Dlatego też Przewodniczący Sądu Okręgowego prawidłowo wezwał powoda, w przewidzianym ku temu normą art. 130 § 1 k.p.c. trybie, do usunięcia braków formalnych pozwu przez podpisanie pozwu, wskazanie adresu pozwanego, przedłożenie odpisu pozwu w terminie 7 dni, pod rygorem zwrotu pozwu. W odpowiedzi na to zarządzenie powód wskazał adres pozwanego oraz oświadczył, iż podpisany pozew i jego odpis zostały przesłane do Sądu Rejonowego w C..

W tym stanie rzeczy Przewodniczący Sądu Okręgowego trafnie stwierdził, iż braki formalne pozwu, warunkujące nadanie sprawie biegu nie zostały dopełnione. Oświadczenie powoda, iż nadał podpisany przez siebie pozew wraz z odpisem pozwu do Sądu Rejonowego nie było w żadnej mierze wiarygodne. Z prezentaty Biura Podawczego Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego umieszczonej na piśmie, zakwalifikowanym jako pozew wynika, iż w kopercie, w której pismo to wpłynęło do Sądu, nie znajdował się żaden inny egzemplarz tego pisma. Zaś trzy z dołączonych do zażalenia dowodów nadania pism do Sądu, dotyczyły pism znajdujących się w aktach sprawy (pozwu - k.3, pisma częściowo usuwającego braki formalne -12 i zażalenia - 19), pozostałe zaś trzy dotyczyły pism wysłanych przez powoda do innych spraw po terminie do usunięcia braków formalnych pozwu, w związku z czym nie mogły uwiarygodniać twierdzenia, iż przed tą datą powód wniosł podpisany pozew do Sądu. Wymogu podpisania pozwu nie zastępuje złożenia pisma, odnoszącego się do wezwania do usunięcia braków formalnych pisma, nawet jeśli z jego treści można byłoby wyprowadzić wolę podtrzymywania pozwu. Trafności zaskarżonego zarządzenia nie wzrusza również przywoływana w zażaleniu nieporadność powoda, jako że czynność złożenia podpisu pod już napisanym pismem, czy przedłożenia odpisu tegoż pisma nie wymaga ani specjalistycznej wiedzy, ani szczególnych umiejętności.

Zważywszy na powyższe, Sąd Apelacyjny w pełni podzielając zaskarżone rozstrzygnięcie, na podstawie art. 385 k.p.c. stosowanego poprzez art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c. postanowił, jak w sentencji, nadmieniając jedynie, iż dołączenie do zażalenia dwóch egzemplarzy podpisanego pozwu wywołało ten skutek, że sprawa zostanie wpisana pod nową sygnaturę, przy przyjęciu daty wniesienia tychże pism za datę wniesienia pozwu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu orzeczono w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz.U. z 2014r., poz. 635.) w zw. z § 6 pkt.6, § 2 ust.3 i § 13 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 461 ze zm.).